

mens oordeelde. En inderdaad, wie hem wat beter leerde kennen, bemerkte al gauw dat bij al zijn beslissingen de mens en het menselijke wel degelijk meespraken. Dat bleek ook steeds bij zijn beoordeling van leerlingen en leraren: schoolbelang en persoonlijke belangen werden nauwkeurig tegen elkaar afgewogen.

Hij stond wat sceptisch tegenover de onstuimige vernieuwingsdrang van na de oorlog, maar niettemin organiseerde hij al in 1950 in samenwerking met de inspecteur dr. J. van IJzeren een proefexamen, waarbij o.a. ook geëxamineerd werd over gelezen stof – een examen zoals thans wordt voorgesteld voor de eerste eindexamens gymnasium volgens de mammoetwet, in 1974!

Onder zijn bewind genoot de school van een grote rust. Als goed liberaal hield hij de democratie hoog en zonder zijn greep op het geheel te verliezen liet hij de docenten in hun onderricht, zijn trouwe claviger Blouw in zijn zorg voor de dagelijkse orde en de scholieren in hun verenigingsleven de volste vrijheid. Ontelbaar zijn de oud-leerlingen die hun slagen goeddeels te danken hebben aan zijn waarnemingsvermogen, zijn zorg, zijn extra-hulp en hun door hem gesterkte zelfvertrouwen. Hij gaf zich geheel aan zijn taak als rector en dat betekende voor hem ook dat hij zich geheel gaf aan degenen die aan zijn leiding waren toevertrouwd.

Op 7 oktober 1968 is hij in zijn woning te Rotterdam overleden, betreurd door allen die hem gekend hebben.

JOHANNES EVERHARDUS VAN DER POT, 1885—1968

DOOR MR. W. F. LICHTENAUER

Van der Pot stamde af van een familie, welke sedert de zeventiende eeuw in Rotterdam vertegenwoordigd was. Zijn grootvader leidde als Remonstrants predikant uiteraard een enigszins zwerwend leven, zij het dan dat hij tenslotte toch in Rotterdam stond; zijn vader ir. N. van der Pot was als industrieel in Zwolle gevestigd. Uit diens huwelijk met J. G. de Voogt werd J. E. van der Pot op 7 juni 1885 geboren. Een broer werd de bekende Groningse hoogleraar in het staatsrecht mr. C. W. van der Pot en een andere broer was als arts ook buiten onze stad werkzaam. Doch J. E. keerde in 1920 op het Rotterdamse nest terug en hij heeft zijn naam Rotter-